

यदा तदानीं सुवह्ननर्थान्
करोति चार्थानपि हन्ति पुंमः ॥
दिशं प्रवेतः परिपाख्यमानां
नरस्य यस्य व्रजतः शृगाली ।
वामा विरावं प्रकरोति शान्ता
भवन्त्यभिप्रेतफलानि तस्य ॥
यो वारुणो याति दिशं मनुष्यः
शृगलं शिवाया रटितानि पृष्ठे ।
गतस्य तस्याशु हुताशभोति-
रःशयं स्यात् द्रविणक्षयश्च ॥
यस्योत्तराशां चलितस्य पुंमः
प्राच्यां शिवा मुञ्चति फेत्कृतानि ।
भातुः प्रतोच्यां विहितस्थितिश्चे-
दपेक्षितं सिध्यति तत्क्षणेन ॥
मुञ्चत्यदीचीं चलितस्य पृष्ठे
शिवा विरावं पुरुषस्य यस्य ।
आस्ते च मध्ये नभसो विवक्षां-
स्तथायहानिर्मरणं प्रदिष्टम् ॥
कुवेरकाष्ठं प्रति यः प्रयाति
ज्वालामुखी चाभिमुखो विरोति ।
तस्याध्वगस्याभिमतार्थसिद्धि-
र्भवेच्च सम्पत् पुनरागमश्च ॥
तिष्ठति तोत्रकरो दिशि यस्यां
फेत् कुरुते यदि तच्च शृगाली ।
तद्व्रजतः पथिकस्य भवेतां
निश्चयतो धनजोवितनाशौ ॥
दक्षिणतः प्रथमं यदि पश्चात्
वामगता पथिकस्य शृगाली ।
फेत् कुरुते कुरुते तदवश्यं
क्षेमधनामिष्टहागमनानि ॥
अध्यास्य शान्तां ककुभं नरस्य
वामा शृगाली यदि वा रटन्ती ॥
तदार्थलाभं वितरत्यवश्य-
मर्थक्षयं दक्षिणतो रटन्ती ॥
वामा प्रदीप्ते ककुभः प्रदेशे-
ऽलाभं तथानर्थमुपादिशन्ति ।
शिवा रटन्ती पथि दक्षिणा तु
क्षिपत्यनर्थानथ सङ्कटेषु ॥
शान्ते दिगन्ते यदि वा प्रदीप्ते
पृष्ठे प्रयाणे प्रतिषेधायित्री ।
शब्दायमाना तु शिवा पुरस्तात्
निमज्जयत्यापदगाधसिन्धौ ॥
वामेऽपस्ये प्रतोऽथ पृष्ठे
पुंमः शिवा जल्पति यत्र तत्र ।
आयान्ति चौराः प्रथमे विरावे
इयोर्भवेत्तत्करदर्शनश्च ॥
नृपादरोऽथागमनं हतौये
तुर्थे जतिः पञ्चमकेऽर्थलाभः ।
वाणिज्यसंवादिफलाय पृष्ठे
भोः मममे स्याद्विफलोऽष्टमस्तु ॥
हाहाग्वं मुञ्चति हृष्टभावा
हास्यं तु तस्यास्तदुदाहरन्ति ।

अथेसरा वा पथि या यियासोः
सा द्विप्रकारापि मनोरथासि ॥
नृपस्य यात्रासमये पुरस्तात्
प्रयाति चेद्वर्त्म निवेदयन्ती ।
कुर्याच्छिवा वैरिपराभवं त-
ज्जयन्त्रियञ्चाभिमतं विदध्यात् ॥
कार्यान्तरैष्वप्यनुगम्यमाना
श्रेयःप्रदा शान्तादिशि प्रदिष्टा ।
शिवा प्रदीप्ते तु दिशि प्रदेशे
समारटन्ती महते भयाय ॥
भयोद्गमे दीप्तदिशि प्रदीप्ते-
र्नादेनृणां हन्ति भयानि देवी ।
महान्ति सर्वाण्यपि शान्तनादाः
शान्तस्थिता सर्वभयप्रदाश्चै ॥
यदा च नद्युत्तरगा नराणां
शब्दे शृगाली कुरुते कदाचित् ।
तटहये तत् परिरक्षणीयं
महद्भयं भावि जलेचरेभ्यः ॥”
इति श्रीवसन्तराजे शिवारुते यात्राप्रकरणं
चतुर्थम् ॥ * ॥

“स्थानस्थितानामपि योगभाजां
नैमित्तिकानामुपदिश्यते तु ।
शिवाविरावैरशिवं शिवश्च
सुनिश्चितार्थं मुनिसम्पतेन ॥
करोति फे फे इति सर्वदिक्षु
यदा तदा स्थानविघातशुद्धे ।
शिवा विधत्ते क्षुधिता त्वसंस्थान्
रौद्रान् स्वरान् मुञ्चति चेदुपेक्षाम् ॥
निरन्तरं रीति विदिक्षु दिक्षु
समन्दकारुण्यरवातुरा चेत् ।
अपत्यमोहेन यदा शृगाली
त्यक्तयष्टा सा कथितेह तज्ज्ञैः ॥
स्थित्वा प्रदीप्ते ककुभो विभागे
ज्वालामुखी फेत् कुरुतेऽतिरौद्रम् ।
ग्रामस्य तस्य प्रकरोति नाशं
तस्याथवा तिष्ठति यस्य मध्ये ॥
ग्रामस्य मध्यं समवाप्य यस्य
ज्वालामुखी मुञ्चति फेत्कृतानि ।
स शून्यतां गच्छति निश्चयेन
लोकस्य वा स्यादसुखं प्रभूतम् ॥
ग्रामान्तिके सप्त दिनानि यावत्
महाभयोत्पादितफेत्कृतानि ।
विरोति चेत्तत् कुरुते शृगाली
तहामिलोकस्य भयं प्रभूतम् ॥
मध्यं दिने यावद्दहानि पञ्च
शिवा समीपे नगरस्य तस्य
विरोति घातं विदधाति यस्य
भयश्च वक्रिप्रभवं प्रभूतम् ॥
पञ्चार्चरात्राणि कथञ्चिदेष्टा
क्रूररवा व्याहरते शृगाली ।
यस्यान्तिके तं बहवो हठेन
मुष्णन्ति चौरा जनसन्निवेशे ॥

स्थानस्य यस्योपगता समीपं
दिनानि पञ्चोच्चरति प्रभावे ।
स्वरेण रौद्रेण शृगालभाय्या
स्यात्तत्र हानिर्महतौ नराणाम् ॥
सुरक्षितस्यापि मनुष्यलक्षै-
र्ग्रामस्य शीघ्रं ग्रहणं विधत्ते ।
त्रयं दिनानां दिवसावसाने
शिवा रटन्ति परुषस्वरेण ॥
दिक्ष्वारटन्ति सकलासु रौद्रं
भ्रमत्यखिन्ना परितः पुरश्चेत् ।
शृगालभाय्या खलु तद्व्रवीति
युवं महत्तत्र महाभिघातम् ॥
ज्वालां विमुञ्चत्यतिरौद्रनादा
समाकुला धावति या समन्तात् ।
कौमारकं या जनयत्यकस्मात् ।
कुर्याच्छिवा सा युवराजपातम् ॥
रोमोद्गमं या जनयत्यकस्मात्
फे इत्यतिक्रूररवा नराणाम् ।
मूत्रं पुरीषन्तु तुरङ्गमाणां
सा सर्वदा स्यादशिवा शिवेह ॥
तरङ्गिणीरोधसि सौम्यरूपां-
स्त्रीन् पञ्च वा मुञ्चति या निनादान् ।
शिवां शिवां तां नृपतित्वदात्रीं
वन्देत देवीमभिवन्दनीयाम् ॥
श्मशानभूमौ दिनमध्यभागे
मध्ये रजन्याः स्मृद्धप्रदेशे ।
या रीति तस्यै बलिमर्घ्ययुक्तं
भक्त्या प्रदद्याद्यदि भद्रमिच्छेत् ॥
सर्वेषु कार्येषु समुद्यतेषु
बलिः शिवाया विनिवेदनीयः ।
गृह्णाति यन्मिन् विषयेऽभ्युपेत्य
देवी बलिं जल्पति तच्च सिद्धिम् ॥”
इति श्रीवसन्तराजे शिवारुते स्थानस्थितप्र-
करणं पञ्चमम् ॥ * ॥

“कथ्यते बलिविधानमिदानीं
शाकुनागममतेन शिवायाः ।
दिव्यमन्त्रबलिवाधितदोषं
साधिताखिलसमुद्यतकार्यम् ॥
शून्यालयं रुद्रगृहं श्मशानं
चतुष्पथं मातृगृहं जलान्तम् ।
बन्ध्यावनिश्रितरमेवमाद्या
बलिप्रदानाय मताः प्रदेशाः ॥
तेषाञ्च मध्यादुचितप्रदेशे
विशोधितं मण्डलिकं विदध्यात् ।
पौराणिकज्ञोऽपरीक्षितायाः
संगृह्य गोर्गमयमन्तरीचात् ॥
अत्यन्तजीर्णदेहाया बन्ध्यायाश्च विशेषतः ।
रोगात्तनवसूताया न गोर्गमयमाहरत् ॥
तस्मिन् विधिद्वयं वितनं विदध्यात्
पिष्टाक्तकेनाष्टदलं सरोजम् ।
संपूजयेत्तत्र सुराधिपादीन्
क्रमेण सर्वाण्यपि लोकपालान् ॥